

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Tuženik: Moussa Abdida

Prethodna pitanja

1. Treba li direktive 2004/83/EZ⁽¹⁾, 2005/85/EZ⁽²⁾ i 2003/9/EZ⁽³⁾ tumačiti u smislu da obvezuju državu članicu koja predviđa da stranac koji „boluje od bolesti koja predstavlja stvarnu opasnost za njegov život ili tjelesnu cjelovitost ili stvarnu opasnost od neljudskog ili ponižavajućeg postupanja, kada u zemlji njegovog porijekla ne postoji odgovarajuće liječenje“, ima pravo na supsidijarnu zaštitu u smislu članka 15. b) Direktive 2004/83/EZ,

— da osigura žalbu sa suspenzivnim učinkom protiv upravne odluke kojom se odbija pravo na boravak i/ili supsidijarna zaštita i nalaže napustiti državno područje,

— da preuzme brigu, u okviru svog sustava socijalne pomoći ili prihvata, osim o zdravstvenim, o drugim osnovnim potrebama tužitelja, do donošenja rješenja o žalbi protiv te upravne odluke?

2. U slučaju negativnog odgovora, obvezuje li Povelja o temeljnim pravima, a posebno njeni članci 1. do 3. (ljudsko dostojanstvo, pravo na život i cjelovitost osobe), njen članak 4. (zabrana neljudskog ili ponižavajućeg postupanja), njen članak 19. stavak 2. (pravo ne biti protjeran u državu u kojoj postoji ozbiljna opasnost od neljudskog ili ponižavajućeg postupanja), njeni članci 20. i 21. (jednakost i nediskriminacija u odnosu na ostale kategorije podnositelja zahtjeva za supsidijarnu zaštitu) i/ili njen članak 47. (pravo na učinkoviti pravni lijek), državu članicu koja prenosi Direktive 2004/83/EZ, 2005/85/EZ i 2003/9/EZ, da osigura žalbu koja ima suspenzivni učinak i preuzimanje brige o osnovnim potrebama, o kojima je riječ u pitanju iz gornje točke 1.?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2004/83/EZ od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljana treće zemlje ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita te o sadržaju odobrene zaštite (SL L 304., str. 2.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2005/85/EZ od 1. prosinca 2005. o minimalnim normama koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama (SL L 326, str. 13. SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 7., str. 19.).

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 2003/9/EZ od 27. siječnja 2003. o uvođenju minimalnih standarda za prihvat podnositelja zahtjeva za azil (SL L 31., str. 18.).

Žalba koju je 31. listopada 2013. podnio Planet A.E. Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 9. rujna 2013. u predmetu T-489/12, Planet protiv Komisije

(Predmet C-564/13 P)

(2014/C 9/33)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Planet A.E. Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine rješenje Općeg suda od 9. rujna 2013. u predmetu T-489/12;

— predmet vrati Općem sudu kako bi odlučio o meritumu;

— Komisiji naloži snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj smatra da rješenje Općeg suda od 9. rujna 2013. u predmetu T-489/12 sadrži pravno tumačenje protivno propisima prava Unije te ga pobija ovom žalbom.

Stav je žalitelja da pobijano rješenje treba ukinuti jer je Opći sud pogrešno protumačio i pogrešno primijenio pravo Unije u odnosu na sadržaj pravnog interesa, koji je sukladno pravu Unije neophodan za pokretanje deklaratornog postupka, čija je svrha utvrđivanje povrede ugovornih obveza, i u odnosu na to je li taj [pravni interes za pokretanje postupka] stečen i je li on prisutan.